

عنوان مقاله:

منابع فلسفی پدیدارشناسی هرمنوتیکی هایدگر

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های مابعدالطبیعی، دوره 4، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسنده:

حسن بهزاد گندشمین - department of philosophy at IKIU-qazvin

خلاصه مقاله:

از نظر هایدگر تاریخ فلسفه غرب با اینکه با پرسش از معنای وجود به عنوان رسالت متافیزیک شروع می شود، اما توسط فیلسوفی چون افلاطون تحریف می شود و تاریخ فراموشی هستی از همان آغاز شروع می شود. به نظر هایدگر بحران علوم اروپایی و مرگ معنا، که ناشی از نیهیلیسم هستی شناختی است، از دوگانه انگاری های متافیزیکی، که به خاطر غفلت از مفهوم هستی و مستتر شدن این بنیادی ترین امر در طول قرن ها فلسفه ورزی صورت گرفته است، سرچشمه می گیرد. هایدگر بر آن است که با واکاوی پدیدارشناسانه هرمنوتیکی دازاین به عنوان موطن اصلی ای، که نخستین و بنیادی ترین مساله فلسفه، یعنی «چیستی هستی» در آن بالیدن گرفته است، راهی نو برای فلسفه ورزی، پیش روی اندیشمندان عصر برای رهایی از این «کویر بزرگ که هر روز وسعت می گیرد» (قول معروف نیچه که هایدگر در کتاب متافیزیک چیست؟ آنرا واکاوی کرده است) قرار می دهد. این پژوهش سعی بر آن دارد که شاخصه ها و اهداف پدیدارشناسی هرمنوتیکی هایدگر را در نقد فلسفه های پیشین و در راستای هستی شناسی بنیادین، که طرحی است برای فهم هستی، بررسی کند.

کلمات کلیدی:

Being, Ontology, Hermeneutical Phenomenology, Metaphysics, Heidegger

هستی، هستی شناسی، پدیدارشناسی هرمنوتیکی، متافیزیک، هایدگر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1715413>

